

89: ocuęu Okula Mecburi Göndermek

Musa Ebu Cafer

8 Aęu, 2017

<https://ilimvecihat.com>

SORU

Selamun aleykum hocam, okul konusuyla ilgili videonuzu dinledik istifade ettik Allah razı olsun küçük kardeşim ilkokula gidiyor ailem okulda ne gibi küfürlerin olduğunu biliyor, kardeşimi okula göndermek konusunda da istekli değiller fakat en büyük sorunumuz çevremizde islami eğitim veren bir yer yok olsa gönderecekler ayrıca çocuğu okula göndermeyince çocuğun devlet tarafından zorla alınması ve yatılı okula verilmesi durumu da olabiliyormuş ailemde çocuğun devlet tarafından el konulmasındansa bizim gözetimimizde olması daha iyi diye düşünerek mecburiyetten okula gönderiyorlar okulu hiç bir şekilde tasvip etmiyorlar, kardeşimi milli bayram vs. gibi törenlere de göndermiyorlar bu durumda bize ne dersiniz? Çevremizde İslami eğitim veren bir yerler maalesef yok.

CEVAP

Aleykum selam ve rahmetullahi ve berekatuhû. Hamd âlemlerin rabbi olan Allah'a, salât ve selam efendimiz Rasûlullah'a, ehli beytine, ashabına ve yolunu takip eden mü'minlere olsun.

Değerli kardeşim, bazı gerçekleri hatırlatmak istiyorum. İnşAllah atacağımız adımları daha doğru atarız.

Allah-u Teâlâ şöyle buyurmaktadır;

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ

“Ey iman edenler! Kendinizi ve aile fertlerinizi yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten koruyun. Onun başında, acımasız, güçlü, Allah'ın kendilerine buyurduğuna karşı gelmeyen ve emredildiklerini yapan melekler vardır.” (Tahrim, 6)

Rasûlullah efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmaktadır:

“Her biriniz bir çobandır ve her biriniz sürüsünden sorumludur...” (Buhari)

Bizler aile efradımızdan sorumlu olacağız. Onları ve kendimizi cehennem azabından korumamız gerekmektedir. Bu sebeple çocuklarımızı bu cahili küfür sisteminden korumak için onları okuldan çıkarmalıyız. Okullarda sadece küfür işletilmiyor, bununla beraber bir ton haramlar işletilmektedir. Şuan bu tağuti okullar ahlaksızlık, fuhuş, uyuşturucu bağımlılığı, içki ve sigara gibi kötü alışkanlıkların yayıldığı kurumlar haline gelmiş, birçok ailenin çocuğu

buralarda dinini ve benliğini kaybetmiştir.

Şu anki ders programlarında cinsellik dersleri de verilmektedir. Aslen kız erkek karışık olan sınıflarda, öğretmenlerinde bayan ve erkek diye iki cinsiyeti oluşturmaları, bayan öğretmenlerin ve kız öğrencilerin çok açık giyinmeleri fesadın çok korkunç bir seviyede olduğunu gösterir.

Öğrencileri bozmak için konmuş olan müzik dersi, okul dışında yapılan piknikler, öğrencilerin kız erkek bir araya gelerek düzenledikleri eğlence ve doğum günü kutlamaları, bazı sınıflarda kızları ve erkekleri yan yana oturtmaları, öğretmenlerin çoğunun din ahlakından yoksun olmaları, küçük yaştaki çocukları ne denli etkileyip bozmaya çalışan unsurlar olduğu görülmektedir. Liselerde vuku bulan zina olayları, hamile kalan küçük kızlar, bakireliği giderilen, namusu kirletilen kız sayısı az rakamlarla ifade edilmemektedir. Kızlar sebebiyle kavga eden, birbirlerini yaralayan ve hatta birbirlerini öldüren ve intihar vakıalarını neredeyse her gün duyarız. Bu kirli atmosferden çocukları çıkaralım.

Evlerde vs. imkanlara göre çocuklarımıza okuma yazma öğretelim, din bilgisi verelim ve Müslüman hocalar bulup onlara ders verdirelim. Gerekirse okutacak mekanlar bulunca hicret edelim. Paramızı bu konuda Allah için feda edelim. Kıyamet gününde, "sen çocuğunu tahsilli yaptın mı yoksa yapmadın mı?" diye sorulmayacağız. Siz çocuklarınızı ve kendinizi yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten korudunuz mu, dininizi öğrenip yaşadınız mı? Allah'a kulluk ettiniz mi? diye sorulacağız.

Devlet, okutmamızı mecburi kılmıştır ve okutmayanlar hakkında yasal işlemler yapılmaktadır meselesine gelince; Cevaben derim ki: Bu sorunu aşabiliriz. Bu sorunu aşmak için mücadele vermeli gerekirse yurdumuzu, barkımızı bu uğurda terk ederek hicret etmeliyiz. Aksi halde Mekke'de kalıp hicret etmeyen Müslümanlar hakkında inen ayet hakkımız dada tatbik edilebilir:

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي
الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ
وَسَاءَتْ مَصِيرًا

"Melekler kendi nefislerine zulmedenlerin hayatına son verecekleri zaman derler ki: "Nerde idiniz?" Onlar: "Biz, yeryüzünde zayıf bırakılmışlar (müstaz'aflar) idik." derler. (Melekler de:) "Hicret etmeniz için Allah'ın arzı geniş değil miydi?" derler. İşte onların barınma yeri cehennemdir. Ne kötü yataktır o?" (Nisa, 97)

Bizler cenneti ucuz zannediyoruz. Hayır, cennet sandığımız gibi ucuz değildir. Peygamber efendimiz (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyurmaktadır:

“İyi bilin ki Allah’ın eşyası pahalıdır. İyi bilin ki Allah’ın eşyası cennettir” (Tirmizi)

Bizler cennet için mücadele vermezsek, malımızı canımızı bu uğurda feda etmezsek neyin karşılığında cennete girebiliriz ki? İmanları sebebiyle ateşe atılan Ashabı Uhdut’u düşünelim, imanları sebebiyle yurtlarını ve barklarını bırakıp mağaraya sığınan Kehf sahiplerini hatırlayalım, İmanları ve dinleri sebebiyle önce Habeşistan’a, sonra Medine’ye hicret eden sahabeyi kiramı, Hicret etmesini engellememeleri için bütün servetini müşriklere bırakan Ebu Süheyb El Rumi’yi hatırlayalım! Bunlar birer teselli hikayesi mi!? Allah’u Teâlâ şöyle buyurmuyor mu?:

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسْتَهْمُ الْبِئْسَاءِ
وَالضَّرَّاءَ وَزُلْزَلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ
نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ

“Sizden önce gelip geçenlerin hali başınıza gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Onlara öyle bir yoksulluk, öyle dayanılmaz bir zorluk çattı ve öylesine sarsıldılar ki, sonunda elçi, beraberindeki müminlerle; "Allah'ın yardımı ne zaman?" diyordu. Dikkat edin. Şüphesiz Allah'ın yardımı pek yakındır.” (Bakara, 214)

Maziye dönüp şöyle bir benzetme yapalım, Şayet Peygamber efendimiz (*sallallahu aleyhi ve sellem*) döneminde Ebu Leheb ve Ebu Cehil’ in okulları olsaydı ve Müslümanları okullara girmeye mecburi kılsalardı sizce Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) kızı Fatıma’yı, Ebubekir (*radiyallahu anh*) kızı Aişe’yi ve oğlu Abdurrahman’ı, Ömer (*radiyallahu anh*) oğlu Abdullah’ı, Ali (*radiyallahu anh*) cennet gençlerinin efendileri olan Hasan ve Hüseyin’i, Sahabeyi Kiram evlatlarını, cahiliye tağut devletinin belirlediği kıyafetleri giydirip saçlarını ve avretten sayılan yerlerini açtırıp Ebucehil’ in okuluna gönderirler miydi?

Rasûlullah efendimiz (*sallallahu aleyhi ve sellem*) ve sahabeyi kiram dinlerinden zerre kadar taviz vermediler ve bunun sebebiyle türlü türlü belalara, sıkıntılara ve işkencelere maruz kaldılar. Müşrikler, peygamberimizi ve ashabını kendilerine meylettirmek için her türlü yola müracaat ettiler ama her zaman hüsrana ile geri döndüler.

Ruhul Meani tefsirinde İsrâ suresi 74, 75' inci ayetlerin iniş sebebinde şu rivayet geçer: İbni Ebi İshak, İbni Mardeveyhi ve başkaları Hz. Ömer'den rivayet ederler: "Ümeyye bin Halef, Ebu Cehil ve Kureyşten iki adam Rasûlullah efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem)'e geldiler. Dediler ki: Gel putlarımıza elini sür. Bizlerde senin dinine gireriz. Kavminin İslam'dan uzak oluşları Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'e ağır geliyor ve onların Müslüman olmalarını çok istiyordu. Onların bu sözlerine karşı Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'in kalbi yumuşadı. Bunun üzerine Allah'ü Teâlâ bu ayeti indirdi."

وَلَوْلَا أَنْ تَبَتَّنَا لَقَدْ كِدْتَ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا إِذًا لَأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ
وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا

"Eğer biz seni sağlamlaştırmasaydık, ant olsun, onlara az bir şey (de olsa) eğilim gösterecektin. Bu durumda, biz sana, hayatında kat kat, ölümün de kat kat (acısını) tattırırdık; sonra bize karşı bir yardımcı bulamazdın." (İsrâ, 74-75)

Düşünün Allah'ın sevdiği, habibi kıldığı, fahri kainat efendimize bu uyarı yapılıyor. Meselenin ne denli ciddi olduğunun farkında mıyız?!!

Bazı tefsirlerde bu ayetin iniş sebebi hakkında şöyle geçer: Bu tekliflerden biri "Sen bizim ve atalarımızın bağlı buldukları ilahları eleştirme, biz de senin ilahına kulluk yapalım."

Bu tekliflerden biri de bazılarının: "Allah nasıl Kâbe'yi kutsal saymışsa, sen de bizim yurdumuzu kutsal sayarsan sana uyarız" demeleridir.

Bu tekliflerden biri de: "Onlardan bazılarının fakirlerin katıldığı oturdan ayrılarak kendilerine bir oturma ayırmasını istemeleridir."

Yine Cenabı Hak şöyle buyuruyor:

فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى
الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءِ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ

"Seninle birlikte tevbe edenlerle birlikte emrolunduğun gibi dosdoğru davran. Ve aşırı gitmeyin. Çünkü O, yaptıklarınızı görendir. Zulmedenlere eğilim göstermeyin, yoksa size ateş dokunur. Sizin Allah'tan başka velileriniz yoktur, sonra yardım göremezsiniz." (Hud, 112-113)

Allah'ü Ekber! Kainatın efendisi, peygamberlerin sonuncusu ve en üstünü, Allah'ın habibini, en hayırlı ümmet ve en hayırlı nesil'i Allah'ü Teâlâ nasılda uyarıyor. Zalimlere bir tek meyil göstermek bile azabı vacip kılıyorsa, peki onlarla beraber olmak, onların fesatlarına iştirak etmek, azabı hayli hayli gerekli kılmaz mı?!

Peygamberimiz (*sallallahu aleyhi ve sellem*) bu emrin dehşetini ve etkisini ta derinden hissetmişti. Ashab-ı kiramdan rivayet edildiğine göre Kur'an'da Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) için bu ayetten daha şiddetli bir ayet inmemiştir. Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) buyurmuştur ki: **“Beni, Hud suresi kocattı!”** Çünkü bu surede ona *“emrolunduğun gibi dosdoğru ol!”* denilmişti ve bu kolay bir iş değildi. Allah Teala yalnız ona değil, onunla beraber müminlere de istikameti emretmektedir.

Son olarak nasihatim, çocukları laik sistemin okullarına göndermeyiniz. Onlara bedeller arayınız. Gerekirse onlar için hicret ediniz, paranızı feda ediniz. Büyük pişmanlık günü gelmeden, ölüm gelip çatmadan bu günahınız için tevbe ediniz. *“Ben çocuğuma dini eğitim veriyorum zaten”* demeyiniz. Çünkü çocuk çelişki yaşamaya başlar. Ve zamanla yapısı bozular. Daha küçüklükten küfür ve haram işlemeye alışır, dininden taviz vermeyi adet haline getirirse, dinden uzak olan insanlarla arkadaşlık kurarsa, gözleri sürekli haramı görürse, artık o kişiden güzel bir Müslüman şahsiyet beklemeyiniz. Ancak Rabbim onu arındırıp o bataklıktan kurtarırsa o kişi müstesnadır.

Allah'a tevekkül edip mücadele edersek Allah-u Teâlâ bizlere yardımcı olacak ve bedeller verecektir. Her şeyin doğrusunu en iyi bilen Allah-u Teâlâ'dır.

Allah'a hamd ve Rasûlü Muhammed'e salât ve selam olsun. Davamızın sonu âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir.